ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΕΞΟΡΥΞΕΙΣ ΥΔΡΟΓΟΝΑΝΘΡΑΚΩΝ ΣΤΗΝ ΗΠΕΙΡΟ (ΙΩΑΝΝΙΝΑ)

Το δίκτυο συλλογικοτήτων της Αντιεξουσιαστικής Κίνησης στηρίζει και καλεί στην πανελλαδική πορεία ενάντια στις εξορύξεις υδρογονανθράκων στην Ήπειρο, Σάββατο 17 Ιουνίου στις 12μμ στην Περιφέρεια

Πρόσφατα, έγινε γνωστό ότι ξεκινάει άμεσα από την Energean oil ερευνητική γεώτρηση (λήψη δείγματος φυσικού αερίου) στην περιοχή γύρω απο τη Γιουργάνιστα του δήμου Ζίτσας, 16 χιλιόμετρα σε ευθεία γραμμή απ’την πόλη των Ιωαννίνων. Και αυτή τη φορά εταιρεία, δήμος Ζίτσας και περιφέρεια Ηπείρου προσπαθούν να κρατήσουν τις κινήσεις τους όσο το δυνατόν λιγότερο γνωστές στην τοπική κοινωνία. Ερχόμενοι-ες σε επαφή με τους κατοίκους της περιοχής, πληροφορηθήκαμε ότι δεν ξέρουν τι ακριβώς θα γίνει λίγο έξω από το χωριό τους. Δικαιολογημένο, ίσως, καθώς την προηγούμενη φορά που οι πετρελαϊκές είχαν προσπαθήσει να εμφανισθούν στην ευρύτερη περιοχή, η αντίσταση του κόσμου δεν ήταν διόλου ανεπαίσθητη. Το πρωί οι εταιρείες έκαναν εργασίες προετοιμασίας και το βράδυ οι εργασίες καταστρέφονταν ή κόσμος από τα χωριά και την πόλη των Ιωαννίνων σταματούσαν τις εργασίες με τα σώματά τους. Δικαιολογημένο, επίσης, αφού δεν είναι η πρώτη φορά που το γλύψιμο και οι υποσχέσεις των εταιρειών στην τοπική κοινωνία δεν απέδωσαν καρπούς.

Εμείς, απ’ την πλευρά μας, γνωρίζουμε καλά τις αρπαχτές που στήνουν τοπικοί άρχοντες και μη, ώστε να ξεζουμίσουν τον τόπο μας. Ξέρουμε καλά τα ψέματα και τις υποσχέσεις τους όταν αναφέρονται στα οφέλη των εξορύξεων και όπως αντισταθήκαμε στα σχέδιά τους στο παρελθόν, θα το κάνουμε και τώρα.

Από την πρώτη στιγμή που το ελληνικό κράτος έβαλε στην ατζέντα του το ζήτημα των εξορύξεων, με την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ να παραχωρεί σχέδον όλη την έκταση της χώρας στις πετρελαϊκές, έπρεπε να χτίσει ένα αφήγημα που να παρουσιάζει το ξεπούλημα της Ηπείρου ως «ευλογία» και κέρδος για την κοινωνία.

Το παραμύθι ξεκινάει με την ενεργειακή εξασφάλιση της περιοχής. Υποτίθεται ότι το φυσικό αέριο που θα εξαχθεί, θα αντικαταστήσει το συνεχώς πιο ακριβό εισαγόμενο αέριο, ενώ ταυτόχρονα, θα εξασφαλισθούν θέσεις εργασίας για τους ντόπιους. Εντωμεταξύ, προβλέπεται ξεκάθαρα στη σύμβαση ότι το προϊόν που θα προκύψει, όταν και αν παραχθεί, θα ανήκει αποκλειστικά στην εταιρεία, η οποία μπορεί να το διαθέσει όπου και σε όποια τιμή θέλει. Επιπλέον, κρίνοντας και απ’τις προηγούμενες προσπάθειές τους να προσεγγίσουν την Ήπειρο για εξορύξεις, αυτού του τύπου οι εταιρείες έρχονται με δικό τους προσωπικό απ’το εξωτερικό. Αλλά, ακόμα και αλήθεια να ήταν όλα αυτά περί των θέσεων εργασίας και να επωφελούμασταν όντως οικονομικά από το έργο, η αντίληψη ότι η φύση και η γη μπορούν να καταστραφούν στο βωμό του κέρδους, μας βρίσκει πάντα αντίθετους. Σημειωτέον, ότι κανένας καλοθελητής της εταιρείας και των τοπικών αρχόντων δεν θα βγει να μας πει πόσες θέσεις εργασίας θα χαθούν από την εξόρυξη έμμεσα και σε βάθος χρόνου. Τι θα γίνει με τους αμπελώνες της Ζίτσας, την κτηνοτροφία, δασοκομία, μελισσουργία της περιοχής, από τη στιγμή που θα ρυπανθεί το έδαφος; Πόση άλλη ερημοποίηση να αντέξει η φτωχότερη περιφέρεια της Ελλάδας για το κέρδος λίγων κι εκλεκτών;

Γιατί όσο και να εγγυώνται με κακοφτιαγμένες περιβαλλοντικές μελέτες και άλλα διαπιστευτήρια ότι το φυσικό τοπίο θα μείνει αναλλοίωτο, όπου έχουν τρυπήσει τα γεωτρύπανα αφήνουν πίσω τους καταστροφή και θάνατο. Συγκεκριμένα, είναι γνωστό ότι η επέμβαση σε μεγάλα βάθη αυξάνει την πιθανότητα σεισμικών δονήσεων, πόσω μάλλον σε μία τόσο σεισμογενή περιοχή, όπως ο τόπος μας. Και τι να πει κανείς για τον πλούσιο υδροφόρο ορίζοντα της Ηπείρου που μπορεί ανά πάσα στιγμή να υποστεί

σοβαρή ρύπανση (ο ποταμός Καλαμάς περνάει σε πολύ κοντινή απόσταση από το σημείο της εξόρυξης); Ποιος θα αναλάβει την ευθύνη αν ξαφνικά η περιοχή της Ζίτσας μετατραπεί σε κρανίου τόπο; Τα ατυχήματα, είτε εργατικά, είτε στις εγκαταστάσεις και στα πεδία εξόρυξης, είναι συνηθισμένο φαινόμενο για τις πετρελαϊκές, οι οποίες πάντοτε την βγάζουν «καθαρή», κάτι που δεν θα ισχύει σε καμία περίπτωση και για τη Ζίτσα και την Ήπειρο ολόκληρη.

Τέλος, ο μύθος συνεχίζεται με το σημαντικότερο αφήγημα για την επιβίωση και αναπαραγωγή του ελληνικού κράτους, αυτό της γεωστρατηγικής αναβάθμισής του. Θέλουν να μας πείσουν ότι οι εξορύξεις θα ενισχύσουν την γεωστρατηγική θέση της χώρας και θα την μετατρέψουν σε μία ισχυρή δύναμη στη Μεσόγειο και τα Βαλκάνια. Βέβαια, κοιτάζοντας κανείς τι γίνεται σε παγκόσμιο επίπεδο, όταν μια χώρα παράγει κι εξάγει υδρογονάνθρακες, είναι εύκολο να διαπιστώσει ότι το μόνο που της μένει στο τέλος είναι εντάσεις, διαμάχες και πόλεμος (π.χ. Βενεζουέλα, Λιβύη, Μέση Ανατολή).

Είναι προφανές ότι το ζήτημα των εξορύξεων για να παρουσιαστεί ελκυστικό, θα πρέπει να πλαισιωθεί απο ψέματα και μεγάλες ιδέες. Είναι προφανέστερο πως αν η περιοχή μας γίνει εξορυκτική ζώνη, θα καταστραφεί ανεπανόρθωτα. Όπως στο παρελθόν, έτσι και τώρα, η τοπική κοινωνία καλείται να σταθεί στο ύψος των περιστάσεων και να αποτελέσει εμπόδιο στα πλάνα των εταιρειών, του δήμου και της περιφέρειας. Όσο αυτοί προσπαθούν να κινηθούν μακριά απ’ τα φώτα της δημοσιότητας, άλλο τόσο οφείλουμε και εμείς να είμαστε σε εγρήγορση για να οργανώσουμε τις αντιστάσεις μας, οριζόντια και αμεσοδημοκρατικά και να καταστήσουμε σαφές ότι δεν θα τους αφήσουμε, γιατί απλούστατα κάθε ζήτημα τόσο μεγάλης σημασίας δεν μπορεί παρά να είναι ζήτημα κοινωνικό και οι κοινωνίες είναι οι μόνες αρμόδιες για να αποφασίσουν για το παρόν και το μέλλον τους.

Συγκέντρωση / Πορεία Σάββατο 17 Ιουνίου στις 12μμ στην Περιφέρεια

Αντιεξουσιαστική Κίνηση

Στιγμιότυπα από το χτεσινό pre-opening event του ελεύθερου κοινωνικού χώρου «αλτάι». (Photo-Vid)

Ευχαριστούμε τον Sarbasst سربســت και τον Dj Booker που έντυσαν μουσικά τη βραδιά. Ευχαριστούμε και όλες/ους όσοι ήρθαν να γνωριστούμε ή και να ξανα-γνωριστούμε και χαράξουμε τις νέες διαδρομές.

Η σελίδα της «**Βαβυλωνίας**» θα σας ενημερώνει για το προγραμμα του χώρου, που είναι ανοιχτός για τον κάθ’ έναν και περιμένει με χαρά να συνδιαμορφώσει ιδέες και προτάσεις.
Επόμενο άνοιγμα τη **Δευτέρα 12/6**, στις **8μμ** με τη συντονιστική εβδομαδιαία συνέλευση της **Αντιεξουσιαστικής Κίνησης Αθήνας.**

Φωτογραφίες

Video

https://www.babylonia.gr/wp-content/uploads/2023/06/352817140_215865847938950_7650316687809126602_n.mp4

Α.Κ. Αθήνας: Διαρκές κάλεσμα σε συνέλευση και συνεύρεση

Συμμετοχή, Διαβούλευση, Απόφαση, Άμεση δράση

Που βρισκόμαστε

Στις μέρες μας η κοινωνική αναμέτρηση διεξάγεται με πολεμικούς όρους. Στον έναν πόλο βρίσκεται ο κόσμος των κρατών και του κεφαλαίου, ένας κόσμος που αναπαράγει και στηρίζεται στην κυριαρχία, την εκμετάλλευση, τον πόλεμο και την οικολογική καταστροφή. Στον αντίπαλο πόλο τοποθετούνται οι σύγχρονες κοινωνίες σε κίνηση, ο κόσμος της κοινωνικής αντιεξουσίας και της αυτονομίας. Πρόκειται για δύο κόσμους διαμετρικά αντίθετους, ως προς τους τρόπους κυκλοφορίας και συσσώρευσης της κοινωνικής τους δύναμης αλλά και ως προς τις προοπτικές που ανοίγουν για τις κοινωνίες. Στην κοινωνική αυτή αναμέτρηση είμαστε απαρέγκλιτα ταγμένοι με την κοινωνία από κοινού με τα

πιο καταπιεσμένα κα λιγότερο αλλοτριωμένα κομμάτια της.

Είμαστε αναπόσπαστο κομμάτι των κινημάτων, έχοντας συμμετάσχει σε όλες τις μεγάλες μάχες των τελευταίων ετών απέναντι στην κυριαρχία, αναλαμβάνοντας όμως και το μερίδιο που μας αναλογεί για την, έστω πρόσκαιρη, ήττα του κόσμου μας. Για εμάς οι κοινωνικοί αγώνες και οι αξίες και πρακτικές που αντιπροσωπεύουν τα κινήματα, συνεχίζουν να αποτελούν ταυτόχρονα επιλογή και τρόπο ζωής αλλά και μοναδική διέξοδο και προοπτική για μια πιο ελεύθερη κοινωνία. Εμμένουμε στις τρεις βασικές πολιτικές αρχές, που καθόρισαν τις μεγάλες στιγμές των κινημάτων την προηγούμενη περίοδο, τη μη κατάληψη της εξουσίας, την κοινωνική αντιεξουσία και την άμεση δημοκρατία. Στοχεύουμε όμως στον επανατοποθέτηση στο σήμερα και στον μετασχηματισμό του τριπτύχου αυτού με όρους ανατροπής. Μέσα από τη διάχυση των πρακτικών μας και την δικτύωση των κινημάτων της κοινωνικής αντιεξουσίας επιθυμούμε να συμβάλλουμε στο να συγκροτηθούν σε στέρεες βάσεις οι συνθήκες για συντριπτικά χτυπήματα στην κυριαρχία όσο και -περισσότερο- για απτές προοπτικές ενάντια και πέρα από τον κόσμο των κρατών και του κεφαλαίου.

Ταυτόχρονα όμως, βρισκόμαστε σε μια εποχή που το πολιτικό και το συλλογικό χάνουν συνεχώς έδαφος, για λόγους στους οποίους δεν μπορούμε να αναφερθούμε στο παρόν κάλεσμα. Σκοπός μας είναι η επανεφεύρεση του ρόλου και του νοήματος της Συνέλευσης. Σκοπός μας είναι **να βρεθούμε**. Κατανοώντας τη δυσκολία των ενδιαφερομένων με τις διαδικασίες της συλλογικότητας να παρευρίσκονται μια φορά την εβδομάδα στη συνέλευση και την απόσταση που προκαλεί η διαδοχική απουσία από τις εβδομαδιαίες τακτικές συνελεύσεις, για να μπορούν να διατηρούνται οι δεσμοί και η αλληλεπίδραση μεταξύ μας, προτείνουμε ένα μοντέλο συνέλευσης που θα συζητά κεντρικής σημασίας ζητήματα και θα παίρνει τις πολιτικές αποφάσεις μια φορά το μήνα στη Γενική Συνέλευση. Τη συνέλευση αυτή, τη θεματολογία και την απαραίτητη ενημέρωση για τα ζητήματα πάνω στα οποία θα κληθεί να αποφασίσει, θα την προετοιμάζει το

Συντονιστικό. Το Συντονιστικό, το οποίο θα έχει μια περιοδική ισχύ, θα είναι το όργανο με το ο οποίο η συλλογικότητα θα λειτουργεί σε εβδομαδιαία φάση. Η Γενική Συνέλευση, θα είναι αυτή που θα επανεξετάσει, θα φρεσκάρει αλλά και απορρίπτει παγιωμένες θέσεις της συλλογικοτας προκειμένου να είμαστε σε θέση να δημιουργήσουμε εκ θεμελίων μια σύγχρονη αντιεξουσιαστική συλλογικότητα με ελκυστική πρόταση, μακριά από αγκυλώσεις και παθογένειες του παρελθόντος, ακόμα και του δικού μας παρελθόντος.

Αντιπροσώπευση και Κυριαρχία

Η αντίληψη πως η από μέρους των κοινωνιών παραχώρηση στον Κυρίαρχο όλων των ατομικών και συλλογικών δικαιωμάτων προκειμένου εκείνος να διασφαλίζει την ίδια τη ζωή, αλλά και την ιδιοκτησία από κινδύνους και απειλές, είναι η βάση συγκρότησης των σύγχρονων σχέσεων κυριαρχίας. Το βασικό διακύβευμα για αιώνες υπήρξε το εάν ο Κυρίαρχος θα είναι ο Ένας ή η «Συνέλευση» (με την έννοια της συλλογικής διεργασίας και διαβούλευσης). Την απάντηση έδωσαν οι αστικές επαναστάσεις που επέβαλαν το μοντέλο της «Συνέλευσης» και το συνακόλουθο κοινοβουλευτικό σύστημα της ετερονομίας και της ανάθεσης.

Έκτοτε, οι σχέσεις κυριαρχίας νομιμοποιούνται και ενισχύονται από μία δημοκρατική, συγκεντρωτική ιεραρχία που φτάνει μέχρι τη θέσπιση του Αρχηγού Κράτους ή του κόμματος σαν οργάνου απόφασης ξεχωριστού και αποσπασμένου από την κοινωνία. Με αυτόν τον τρόπο η βάση της κοινωνίας «αντιπροσωπεύεται» από τις πολλαπλές ιεραρχήσεις εντός των οργάνων και των μηχανισμών των κομμάτων και του Κράτους, παραδίδοντας το δικαίωμα της απόφασης στην κορυφή της αντίστοιχης ιεραρχίας. Ταυτόχρονα, οι δύο αυτοί θεσμοί, κόμματα και κράτος, διατηρούν πολυεπίπεδα κέντρα αποφάσεων, φορείς προπαγάνδας και think tanks τα οποία καταφέρνουν να περιορίσουν στο ελάχιστο δυνατό τη συμμετοχή των από κάτω στην οποιαδήποτε διαβούλευση και τελικώς στην απόφαση.

Η Αντιεξουσιαστική Συνέλευση ως Εναλλακτική

Η αντιεξουσιαστική συνέλευση έχει διαφορετικά ποιοτικά χαρακτηριστικά. Κάτι τέτοιο συμβαίνει όχι μόνο διότι έχει άλλη ερμηνεία για τον κόσμο, αλλά και γιατί αναδύθηκε μέσα από τους κοινωνικούς αγώνες για αυτοκαθορισμό, αυτονομία και αυτοκυβέρνηση, για μια αυτεξούσια κατάσταση προοπτικής η οποία, μάλιστα, κατέκτησε εδώ και δεκαετίες το σύνολο των κοινωνικών κινημάτων που βγήκαν στο φως και συγκροτήθηκαν με βάση την οριζοντιότητα, την αυτοοργάνωση και την αντι-ιεραρχία. Οι αποφάσεις που μπορεί να πάρει μια τέτοια συνέλευση έχουν σαν όριο την αντιεξουσιαστική στρατηγική της μη κατάληψης της εξουσίας, τις αντι-ιεραρχικές δομές, την άμεση δημοκρατία, καθώς και το ήθος που αντιστοιχεί σε αυτή τη μεγάλη Υπόθεση.

Η συνέλευση για εμάς δεν είναι απλά μια τεχνική λήψης αποφάσεων, είναι η κορυφαία διαδικασία της συλλογικότητας, είναι εκεί όπου γίνεται ο διαμοιρασμός της γνώσης (η ουσία δηλαδή της αντι-ιεραρχίας, καθώς όπου συσσωρεύεται γνώση συσσωρεύεται και ιεραρχία), το χτίσιμο των δεσμών, η οικειότητα, η διαμόρφωση των θέσεων και η διάχυσή τους, η επιλογή των στρατηγικών και η αποτίμησή τους, ο συνδετικός κρίκος θεωρίας και άμεσης δράσης. Δε βλέπουμε τη συνέλευση απλά ως όργανο, αλλά ως μια δομημένη και δομούσα θέσμιση, δηλαδή ένα θεσμό διαμορφωμένο, με λειτουργίες και περιεχόμενα, που ταυτόχρονα είναι διαμορφωτικός. Η συνέλευση είναι αυτή μέσω της οποίας θα γίνουμε αυτό που μπορούμε να είμαστε και μέσα από αυτή θα καταστούμε ικανοί για κάτι τέτοιο.

Αντιεξουσιαστική συνέλευση είναι όταν άνθρωποι, με βάση τις αρχές που έχουμε αναφέρει, συνευρίσκονται, συζητούν, συμφωνούν και συναποφασίζουν να πορευτούν προς μια κατεύθυνση στο δημόσιο χώρο. Ο πολλαπλασιασμός των συνελεύσεων (των Κομμουνών όπως λεγόταν στον παρελθόν) σε διάφορα κοινωνικά πεδία, αντικαθιστώντας τους υπάρχοντες θεσμούς όπως είναι το σχολείο, η εργασία, η γειτονιά, η πόλη, το πανεπιστήμιο κ.ά, είναι άλλωστε και η ουσία κάθε εξέγερσης. Αυτό είναι που ξεχωρίζει την κοινωνική εξέγερση από τις εξεγερτικές στιγμές.

Το βίωμα μιας νικηφόρας πολιτικής δράσης, το συναίσθημα που προκαλεί μια μαζική διαδήλωση που ωθεί την αστυνομία να χάσει για λίγο την πρωτοβουλία των κινήσεων, μια έντονη πολιτική συζήτηση σε ένα αμφιθέατρο, σε ένα χώρο δουλειάς, στο καφενείο, στη στάση του λεωφορείου, είναι γεγονότα που παράγουν μια αλήθεια η οποία μας συγκροτεί και μας αναπλάθει ως άτομα σε πολύ πιο καθοριστικό βαθμό από τις αλήθειες που παράγουν οι αντίστοιχοι κοινωνικοί θεσμοί (εργασία, πανεπιστήμιο κλπ) καθημερινά. Με αυτόν τον τρόπο ερχόμαστε πιο κοντά με κάποιους ανθρώπους, αυτοί είναι οι άνθρωποι με τους οποίους μέσα από τις διαδικασίες συνέλευσης παράγουμε συλλογικότητα. Δικλείδες για τη διατήρησή της είναι η συνδιαμόρφωση των θέσεων και των δράσεων, η ισότιμη συμμετοχή στην απόφαση, το κοινό βίωμα, το ενδιαφέρον των μελών της συνέλευσης να είναι φορείς του λόγου της.

Θεσμίζοντας την Αντιεξουσιαστική Συνέλευση

Με γνώμονα αυτές τις διαπιστώσεις/διευκρινήσεις αντιλαμβανόμαστε πόσο σημαντικός είναι ο ρόλος της συνέλευσης, όταν, μάλιστα, πρόκειται για το μοναδικό όργανο αποφάσεων. Η συνέλευση είναι το ανώτατο και **μοναδικό** όργανο διαβούλευσης και λήψης αποφάσεων και αυτό ισχύει όχι μόνο για εμάς, αλλά και για όσες συλλογικότητες έχουν οριζόντιο και αμεσοδημοκρατικό οργανωτικό χαρακτήρα.

Ταυτόχρονα με το μοναδικό η συνέλευση έχει και δυναμικό χαρακτήρα. Γι’ αυτό και ο επαναπροσδιορισμός της είναι αναγκαίος προκειμένου να παραμένει ένας ζωντανός οργανισμός, ποθητός στους συμμετέχοντες και όχι μια θεσπισμένη προσχηματική και παρακμασμένη διαδικασία. Η συνέλευση οφείλει να είναι μια διαρκής και αυτοθεσμίζουσα δομή και όχι μια τεχνική ιδεολογική κατασκευή.

Η απόφαση της Συνέλευσης δεν μπορεί να είναι ένα επιφανειακό «φιλελεύθερο» άθροισμα ατομικών γνωμών, αλλά γνώμη και θέση μιας κωδικοποιημένης και βιωματικής εμπειρίας με γνώση και πληροφορία για το αντικείμενο της απόφασης. Έτσι,

διασφαλίζεται η συνειδητή απόφαση προκειμένου να εφαρμοστεί και να εκτελεστεί. Καθήκον, λοιπόν, της συνέλευσης είναι να ενισχύει το αντάρτικο της αυτενέργειας του συλλογικού ατόμου, που αναλαμβάνει πρωτοβουλίες, δρα και σκέπτεται συλλογικά, ενάντια στους πλασιέ της ιδιωτικής γνώμης.

Φυσικά, η συνέλευση δε σημαίνει απαραίτητα απόφαση, μπορεί να σημαίνει και απλά συνεύρεση, διαμοιρασμός, προβληματισμός, καθώς υπάρχει και το μοριακό πεδίο, αυτό που αφορά τα προβλήματα της ζωής και της καθημερινότητας των συμμετεχόντων. Όταν όμως η συνέλευση καλείται να αποφασίσει, χρειάζεται συλλογική τοποθέτηση και ανάληψη ευθύνης.

Η εφαρμογή και η πραγματοποίηση της απόφασης της Συνέλευσης μας εισάγει κατευθείαν στον δημόσιο χώρο, στον χώρο δηλαδή που διεξάγεται ο διαρκής πόλεμος των ιδεών, των διαβουλεύσεων και των αντιστάσεων. Είτε πρόκειται για μια απόφαση για ανάρτηση ενός πανό, τη δημιουργία έντυπου υλικού, την οργάνωση μιας διαδήλωσης, είτε αφορά μια απόφαση για τη χάραξη μιας συνολικότερης πολιτικής στρατηγικής, πρόκειται για εξίσου σημαντικές αποφάσεις, καθώς και οι δύο τύποι αποφάσεων εκτελούνται στον δημόσιο χώρο και κρίνονται σε αυτόν. Επομένως, η ανάληψη δράσης οφείλει να συνοδεύεται από δέσμευση και υπεύθυνη στάση.

Σαφώς, αυτή η αλλαγή στο πλαίσιο λειτουργίας της Συνέλευσης απαιτεί την ύπαρξη ενός εσωτερικού κανονισμού ο οποίος επικαιροποιείται συνεχώς ανάλογα με τις ανάγκες και των συμμετεχόντων. Σκοπός αυτού είναι να λειτουργεί ως δικλείδα ασφαλείας προκειμένου να αντιμετωπίζουμε επιτυχώς ζητήματα πάνω στα οποία έχουμε σκοντάψει αρκετές φορές. Πιστεύουμε πως μέσα από αυτό το πλαίσιο θα καταφέρουμε να μη χάνεται το ενδιαφέρον των μελών και να διασφαλίζεται η ομαλότητα και η δημοκρατικότητα της διαδικασίας.

Γενική Συνέλευση, κάθε πρώτο Σάββατο του μήνα, στις 15:00, στον Ελεύθερο Κοινωνικό Χώρο «Αλτάι», Θεμιστοκλέους 65, στα Εξάρχεια.

Στους νεοφιλελεύθερους καιρούς, υψώνουμε συλλογικές αντιστάσεις!

Να δημιουργήσουμε πυρήνες αντιεξουσιαστικής συνείδησης παντού!

Αντιεξουσιαστική Κίνηση Αθήνας

Email: akathens@espiv.net

Download (PDF, 67KB)

Κείμενο/κάλεσμα του ελεύθερου κοινωνικού χώρου «αλτάι» για τους από τα κάτω, για την κοινωνία, για την ίδια τη ζωή

Αλτάι, ένα ταξίδι χωρίς αρχή και τέλος. Δίχως περιφραγμένα αφηγήματα, δεισιδαιμονίες και ιδεολογικές κατασκευές. Κάτω από τα σύννεφα, στην εμπειρία του ανοικτού, εκεί που όλα παίζονται και θα παιχτούν. Ένα σκίρτημα χαράς χωρίς μεσολάβηση, μια

δράση χωρίς θέαμα. Όλα τα άλλα είναι Κράτος.

Εδώ στα Εξάρχεια, στο μητροπολιτικό κέντρο, στη γειτονιά του κόσμου. Μια γειτονιά γνώριμη για μας μέσα από την δεκαπενταετή ζωή μας στο ιστορικό «Nosotros». Μια γειτονιά με πολύμορφα και πολυεπίπεδα υποκείμενα, που παρήγε και παράγει ιστορία, ποίηση, λογοτεχνία και πολιτική. Αυτός είναι ο λόγος που αυτή η γειτονιά δέχεται σήμερα την επίθεση της καθεστωτικής πολεοδομίας με μετρό, αναπλάσεις και με μια εκτεταμένη αστυνομικρατία. Στόχος ο τεμαχισμός και η διάλυση του δημόσιου χώρου και η ιδιωτικοποίηση των κοινωνικών σχέσεων.

Ο Ε.Κ.Χ. είναι το έδαφος που μας εισάγει στον δημόσιο χώρο. Εκεί που κάθε μέρα διεξάγονται οι εμφύλιοι για το νόημα της ζωής σε όλα τα επίπεδα. Εκεί που το άτομο, τα κοινωνικά στρώματα, οι τάξεις αναμετριούνται για την ίδια την ύπαρξη, αλλά και την προοπτική τους, εκεί που η σύγκρουση αξιών και σημασιών καθορίζει τον χρόνο, την ελευθερία, την ίδια τη ζωή.

Μέσα στις σημερινές συνθήκες, οι ελεύθεροι κοινωνικοί χώροι μπορούν να αναδείξουν το συλλογικό με νέους όρους, ώστε αυτό να γίνει ανάχωμα όχι μόνο απέναντι στην γενική εξατομίκευση, αλλά και στη διαρκή επέκταση της ιδιωτικοποιημένης και φιλελευθεροποιημένης πρακτικής ακόμη και σε κάθε τι εναλλακτικό που θέλει να παρουσιάζεται με ριζοσπαστικό/ανατρεπτικό πρόσημο. Η προοπτική είναι οι Ε.Κ.Χ να αποτελέσουν ένα εμπράγματο κυτταρικό παράδειγμα της μικρής αυτόνομης κοινότητας.

Η ίδρυση τέτοιων κέντρων είναι την ίδια στιγμή μια πολιτική επιλογή, μια στρατηγική για τη νίκη του κόσμου μας, χαράσσοντας την όλο και μεγαλύτερη διεύρυνση του ζωτικού μας χώρου και της δύναμης της κοινωνίας απέναντι στο κράτος και το κεφάλαιο. Ως απαραίτητο πρώτο βήμα αυτής της στρατηγικής είναι η εδαφικοποίηση των αγώνων μας μαζί με την κοινωνία μέσα από τη δημιουργία και δικτύωση κοινοτήτων και κοινών σε αντιπαράθεση με το υπάρχον. Εκεί όπου θα σφυρηλατηθεί η ενότητα των καταπιεσμένων, η σχέση μεταναστριών/ών με

ντόπιους, ώστε μέσα από την αλληλεπίδραση να έρθει κοντά η δυτική με τη μη-δυτική σκέψη και πρακτική, από ανθρώπους που αγωνίζονται καθημερινά ενάντια στο σύστημα της κυριαρχίας σε όλα τα επίπεδα, από το πιο απλό έως το πιο σύνθετο.

Η ονοματοδοσία του χώρου προήλθε από το γλυπτό γεράκι που σκεπάζει με τα φτερά του το κοινωνικό μας κέντρο. Το «αλτάι» είναι εμπνευσμένο από το ομώνυμο έργο της συγγραφικής κολεκτίβας Wu-Ming (a.k.a. Luther Blisset) που πάντα μας παρότρυναν να απαλλαγούμε μια και καλή από τη λογική του in-dividuum και να οδηγηθούμε προς μια κουλτούρα του con-dividuum. Αυτή λοιπόν, η υβριδική ράτσα γερακιού, στο εν λόγω πόνημα παρουσιάζεται ως σύμβολο της συνεύρεσης των πολιτισμών, μα και της ισότιμης αλληλεπίδρασης ως μέσου για την υπέρβαση των δυνατοτήτων του ατομικού και την εκτίναξη σε κάτι σπουδαιότερο, προσδοκά αυτό ακριβώς, να προετοιμάσει και να προεικονίσει το διευρυμένο τώρα ευρισκόμενο πάντα σε κατάσταση αναμονής.

Ανοίγουμε ένα νέο κοινωνικό κέντρο για τη έξοδό μας στον δημόσιο χώρο και ταυτόχρονα επιθυμούμε να δημιουργήσουμε έναν κοινό τόπο διαρκούς συνεύρεσης, διαβούλευσης και διάδρασης με όλες, όλους, όλ@.

Ελεύθερος Κοινωνικός Χώρος «αλτάι»
Θεμιστοκλέους 65, Εξάρχεια

Αντιεξουσιαστική Κίνηση – ΕΚΛΟΓΕΣ 2023: Επιστροφή στα

βασικά επίδικα

Στις εκλογές που έπονται δεν υπάρχει κανένα στοιχείο πολιτικής και κομματικής αντιπαράθεσης, παρά μόνο αυτή για τη νομή της κυβερνητικής εξουσίας ξεμαγεμένη από κάθε μικρή ή μεγάλη υπόσχεση/αυταπάτη.
Στρατηγικό κέντρο αυτής της υπόσχεσης ήταν και είναι η κρατική διαχείριση-κυβερνησιμότητα, επενδεδυμένη πάντα με εξωραϊστικά αφηγήματα. "Αποχουντοποίηση", αλλαγή και κοινωνικό κράτος, εκσυγχρονιστικό κράτος και ανάπτυξη, επανίδρυση του κράτους, "λεφτά υπάρχουν", κράτος χρεοκοπίας και εκτάκτου ανάγκης, αντιμονοπωλιακό, αντιμνημονιακό και κοινωνικό κράτος, επιτελικό κράτος κ.ο.κ.
Σε καμία από αυτές τις περιόδους το Ελληνικό Κράτος δεν έπαψε να αποκαλύπτει σε κρίσιμες στιγμές του κοινωνικού ανταγωνισμού το πραγματικό του πρόσωπο. Διεφθαρμένο, ρουσφετολογικό, πελατειακό, λησταρχικό, εγκληματικό και Greek Mafia.
Ήταν ο Δεκέμβρης του 2008, οι πλατείες του '12, ο πάτος του Αιγαίου, και το έγκλημα στα Τέμπη που τράβηξαν με εκκωφαντικό τρόπο το χαλί της σαγηνευτικής απάτης όλων των προεκλογικών προσδιορισμών του κράτους.
θα το πούμε για άλλη μια φορά: Το κράτος από την ουσία του δεν μεταλλάσσεται. Αντιθέτως, συσσωρεύει διαδοχικά την εμπειρία της προσταγής και ταυτόχρονα προσλαμβάνει ισχύ από όλες ανεξαιρέτως τις πολιτικές που επιδιώκουν την διαχείρισή του. Δεν καταλαμβάνεται αλλά καταλαμβάνει. Οι επίδοξοι διαχειριστές σε αυτή την πραγματικότητα μας καλούν να ανταποκριθούμε να συμμετέχουμε και να συνυπογράψουμε μέρα-μεσημέρι.
Όσο εξειδικεύεται η παραπάνω γενική οπτική στα επίδικα των κοινωνικών μετώπων τόσο η σαγήνη του ψέματος γίνεται πιο επαίσχυντη. Και για του λόγου το αληθές ή για την άρση κάθε αντιπαράθεσης μεταξύ δεξιάς και αριστεράς -μεταξύ Ν. Δημοκρατίας και Σύριζα ή εν δυνάμει κομμάτων τύπου Σύριζα- αυτός επιβεβαιώνεται και από τα παρακάτω:
– Φράχτης του Έβρου. Ένα τείχος όπου διευρύνει τον υγρό τάφο του Αιγαίου για κάθε κατατρεγμένο και αποκλεισμένο αυτού του κόσμου. Αυτά τα 140.000 μέτρα λεπιδοφόρου συρματοπλέγματος αριστερά και δεξιά συναγωνίζονται να επεκτείνουν.
– Εξορύξεις. Ενώ η El Dorado. Συνεχίζει την καταστροφή στις Σκουριές με την άδεια της προηγούμενης κυβέρνησης, η μεγάλη ιδέα της γενίκευσης των εξορύξεων βρίσκει σε πλήρη συμφωνία

την πλειοψηφία των κομμάτων από αριστερά-δεξιά .
– Ενεργειακό-Ακρίβεια. Το μόνο που μένει στους επίδοξους κυβερνητικούς είναι η διαχείριση της ενέργειας και της ακρίβειας και η τροφοδότηση των αποθηκευτικών χώρων των κερδοσκόπων με περισσότερη ενέργεια και κέρδη.
– Εργασιακό. Φρόντισαν με ιδιαίτερο ζήλο να εκτοπίσουν την Εργασία από κάθε παραγωγική δραστηριότητα, να την τεμαχίσουν-ελαστικοποιήσουν, να την μερικοποιήσουν και να την παραδώσουν στο εφοδιαστικό κεφάλαιο. Αυτή την Εργασία και με αυτούς τους όρους καλούνται να διαχειριστούν τα κυβερνητικά κόμματα.
– Ανάπτυξη. Επενδύσεις και ιδιωτικοποιήσεις συγκροτούν την μοναδική προοπτική για όλα ανεξαιρέτως τα κόμματα αφού έχουν ήδη φροντίσει να εντάξουν στο ΤΑΙΠΕΔ ότι είναι δυνατό να πουληθεί.
– Καταστολή. Η παρούσα κυβέρνηση ολοκλήρωσε ότι η προηγούμενη είχε αρχίσει σε επίπεδο καταλήψεων, διωγμών και κρατικής τρομοκρατίας και είναι έτοιμοι για νέα δολοφονική εξόρμηση σε μετανάστ(ρι)ες, ανέργους/ες αλλά και ενάντια στη νεολαία που θα βρουν σύντομα μπροστά τους.
Η πολιτική κατάσταση των από πάνω, μια κατάσταση Βαϊμάρης έλλειψης κάθε πολιτικού νοήματος και ενδιαφέροντος, την οποία βιώνουμε και είναι μόνο αυτό που φαίνεται και αυτό που η κοινωνία με την κυνική αποστασιοποίησή της καταγγέλλει. Είναι οι μόνες εκλογές τόσο αδιάφορες και άδειες από περιεχόμενο, νόημα και φυσική παρουσία, που από την επόμενη μέρα θα κυλήσουν τα πράγματα σαν να μην είχε συμβεί τίποτα. Αφού ακόμη και οι νικητές είναι προαποφασισμένοι σε αυτή την πιο μίζερη εκλογική διαδικασία από την μεταπολίτευση μέχρι σήμερα.
Αυτό, όμως, που σιγοβράζει είναι αυτό που θα κληθούν σύντομα οι κυβερνητικοί να αντιμετωπίσουν. Η νεολαία έχει αηδιάσει βλέποντας το τείχος του αποκλεισμού μπροστά τους. Οι κατώτερες τάξεις δεν έχουν άλλα περιθώρια επιβίωσης, αλλά και η κοινωνία γενικότερα βρίσκεται σε κατάσταση μιας στιγμής πριν από την μεγάλη αποσυμπίεση.
Τα σύγχρονα κινήματα διεκδικούν το δημόσιο χώρο πέρα από κόμματα, συνδικάτα και παραδοσιακές δομές διαπραγμάτευσης και εμείς συντασσόμαστε με αυτή την προοπτική για ένα ελεύθερο, δημόσιο και κοινωνικό έδαφος πέρα από τις εκλογές.
Ήδη οι σύγχρονες εξεγέρσεις έχουν κάνει την εμφάνισή τους και σύντομα θα κληθούμε να απαντήσουμε αν και πως θα συμμετέχουμε σε αυτό που κοινωνική πλειοψηφία θα διεκδικήσει. Ας

προετοιμαστούμε.

- ΟΥΤΕ ΑΝΑΘΈΣΕΙΣ ΟΥΤΕ ΥΠΟΤΑΓΗ
- ΝΑ ΠΑΡΟΥΜΕ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΜΑΣ ΤΗΝ ΙΔΙΑ ΤΗ ΖΩΗ

- ΜΕ ΤΗΝ ΑΜΕΣΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑ

Αντιεξουσιαστική Κίνηση

Το πιο σταθερό πόδι τής πολιτικής ετερονομίας: Η αντιπροσωπευτική δημοκρατία

Του Γιώργου Κτενά

Το μουδιασμένο ενδιαφέρον που προέκυψε για τις εκλογές συνοδεύτηκε από μια στοιχειώδη αναπλαισίωση της νομιμοποίησης που έχουν τα κόμματα εξουσίας, αλλά σε περιβάλλον ευρύτερης περιφρόνησης προς το πολιτικό σύστημα. Ο λόγος που συμβαίνει αυτό αφορά το σώριασμα της ονειροφαντασίας που είχε δημιουργήσει η Αριστερά, καθώς οι ρεφορμιστικές προτάσεις και πολιτικές δεν ξέφυγαν ποτέ από τα στενά όρια της σοσιαλδημοκρατίας (όπως συμβαίνει παγκόσμια). Παρόλα αυτά κατάφερε να αφομοιώσει στην πρώτη κυβερνητική πορεία προς την εξουσία ένα μεγάλο μέρος τής κινηματικής πρακτικής και δράσης, αν και ποτέ δεν ήταν ή έγινε πολιτικός φορέας έκφρασης κινημάτων. Γιατί υπήρξαν (και υπάρχουν ακόμα) πολιτικά υποκείμενα που πίστεψαν ότι τα ζητήματα που είχαν αναδειχθεί κοινωνικά, θα μπορούσαν να βρουν αυθόρμητη θεσμική λύση. Αυτή η εξέλιξη έφερε σε έναν βαθμό την αύξηση της ταχύτητας για την ήττα των κινημάτων.

Το έλλειμμα κριτικής στο κυρίαρχο φαντασιακό δεν ξεμακιγιάρει τις πραγματικές συνθήκες που πρέπει να αμφισβητήσουν και να συγκρουστούν με την κανονικότητα της ανάθεσης, του κρατισμού, των αναλλοίωτων θεσμίσεων σε δεξιό ή αριστερό κυβερνητισμό. Αρκεί να σκεφτούμε ότι η πιο ακραία εκδοχή θεσμικής κριτικής (που πολλές φορές γοητεύει και τους αναρχικούς) αφορά το σχήμα τού διαλεκτικού υλισμού με τη βάση (-Οικονομία) και το εποικοδόμημα (-Πολιτική εξουσία). Άρα μετασχηματίζοντας τις σχέσεις παραγωγής θα αλλάξει νομοτελειακά και η πολιτική εξουσία -πιάσε το αυγό και κούρεφ' το δηλαδή. Είναι διαφορετικό το πλαίσιο λειτουργίας του κοινοβουλευτισμού (πολλές φορές και του εξωκοινοβουλευτισμού) και διαφορετικό εκείνο τής προεικόνισης της νέας πραγματικότητας που θέλουμε να δημιουργήσουμε. Ευτυχώς που το ζαπατίστικο μοντέλο αποκατέστησε πολιτικά την προεικόνιση στον αισθητό κόσμο. Τον υλικό κόσμο, για να μιλήσουμε με τη δική τους γλώσσα.

Γιατί είναι η κάθετη μορφή οργάνωσης στον τρόπο που λαμβάνονται οι αποφάσεις και η οριζόντια στον εθελοντισμό που δημιουργούν τη γραφειοκρατία εντός των μεγάλων ή μικρών κομματικών μηχανισμών, με αποτέλεσμα να θέλουν να εκφράσουν την κοινωνία αλλά να μην παρατηρούν ότι η κοινωνία λείπει. Κι εδώ, προφανώς, έχει ενδιαφέρον το κάλεσμα της Αντιεξουσιαστικής Κίνησης που βάζει ως επίκεντρο εναλλακτικής την Αντιεξουσιαστική Συνέλευση, για την αυτεξούσια κατάκτηση της προοπτικής με βάση την οριζοντιότητα, την αυτοοργάνωση, την αντι-ιεραρχία. Ως μια δυναμική και διαρκώς αυτοθεσμίζουσα δομή και όχι ως μια τεχνική ιδεολογική φιλελεύθερη κατασκευή των πλασιέ της επανάστασης, που αθροίζουν ατομικές γνώμες.

Να βρεθούμε ακροθιγώς σε εκλογικά μονοπάτια: Η ψήφος στις εκλογές δεν εκφράζει μια άποψη αλλά, αντίθετα, αναθέτει μια εντολή – Η ανάθεση εξουσίας υπάρχει σε αστικό και δημόσιο δίκαιο (-το δημόσιο αφορά την κοινοβουλευτική εντολή), μόνο

που στη δεύτερη συνθήκη δεν υπάρχει λογοδοσία. Άρα η αντιπροσωπευτική δημοκρατία (είτε με απλή είτε με αυξημένη αναλογική) αποτελεί το πιο σταθερό πόδι τής πολιτικής ετερονομίας. Για αυτό θα πρέπει να αναδειχτούν τα φαντασιακά που φτύνουν το χτικιό τής ανάθεσης και αναδεικνύουν το Δημόσιο ανάμεσα στο εγκλωβιστικό δίπολο Κρατικό-Ιδιωτικό. Με παράλληλη κατάργηση των τμημάτων της κοινωνίας που παρασιτούν, με αιρετούς και άμεσα ανακλητούς εκπροσώπους, δημιουργία πυρήνων αυτόνομης συνείδησης και οργάνωσης. Μια βαθιά κοινωνική αντιεξουσιαστική διαδικασία που θα απομαγεύσει είτε από την προσμονή των θεσμικών διευθετήσεων είτε από το μαρξιστικό φαντασιακό, που θέλει τη χειραφέτηση σε οικονομικό και πολιτικό πεδίο να γίνεται σε κεφάλαια. Πάντα μέσω της αντιπροσωπευτικής δημοκρατίας. Δηλαδή απομάγευση από πρακτικές που δοκιμάζονται σε παγκόσμια κλίμακα εδώ και δύο αιώνες. Και, για όποιον δεν το έχει παρατηρήσει, έχουν διατηρήσει τα κοινωνικά θέματα δύο αιώνες πίσω.

Η μάχη του Sainte-Soline – Διαμαρτυρίες κατά των δεξαμενών νερού στη Γαλλία

Του Γιάννη Μαλαματίνα

(δημοσιογράφος, ακτιβιστής)

Είναι ένα πρωινό Σαββάτου βαθιά στη δυτική Γαλλία. Κάπου μεταξύ των πόλεων Nantes, Poitier και Bordeaux. Δεκάδες χιλιάδες ακτιβιστές, οργανωμένοι σε διάφορες πορείες, ξεκινάνε απ’ ένα αυτοδιαχειριζόμενο κάμπινγκ, που στήθηκε μέσα σε μια

μέρα, δίπλα στο ειδυλλιακό χωριό Vanzay. Οι διαδηλωτές περπατάνε προς την κατεύθυνση του εργοταξίου κατασκευής μια τεράστιας λεκάνης νερού, τη λεγόμενη «μέγα-λεκάνη», που στα γαλλικά ονομάζεται «mega-bassine», στο Sainte-Soline, στο διαμέρισμα Deux-Sèvres. Στο μπροστινό μέρος της πρώτης πορείας μια μεγάλη ξύλινη κατασκευή σε σχήμα πουλιού μεταφέρεται από δεκάδες άτομα με τη συνοδεία ελληνικής μουσικής -συρτάκι- που βγαίνει από ένα κινητό ηχοσύστημα. Σε μια άλλη πορεία, χιλιάδες άνθρωποι πορεύονται με μπλε στολές, εξοπλισμένοι με μάσκες, γυαλιά κολύμβησης και αυτοσχέδιες προστατευτικές ασπίδες. Οι άνθρωποι φωνάζουν το ασυνήθιστο σύνθημα «No Basaran!», μια προσαρμογή του γνωστού αντιφασιστικού συνθήματος «No Passaran!».

Όταν οι πορείες, μετά από χιλιόμετρο, φτάνουν στον προορισμό τους, το κράτος εξαπολύει αμέσως εκατοντάδες δακρυγόνα προς στους διαδηλωτές. Οι τελευταίοι δεν πτοούνται και περικυκλώνουν σιγά σιγά το εργοτάξιο, το οποίο έχει μετατραπεί σε πραγματικό φρούριο. Αστυνομικά φορτηγά, 3.000 μονάδες χωροφυλακής και MAT (CRS), τετράτροχες μηχανές, κανόνια νερού και τεθωρακισμένα οχήματα περιμένουν τους διαδηλωτές. Μια πραγματική μάχη τεραστίων διαστάσεων ξεσπά μεταξύ διαδηλωτών και αστυνομίας. Οι ακτιβιστές μετά από πολλαπλές προσπάθειες δεν καταφέρνουν να εισέλθουν στην περιοχή, αλλά πέντε περιπολικά της αστυνομίας καίγονται ολοσχερώς. Σύμφωνα με τους διοργανωτές, 30.000 άνθρωποι συμμετείχαν στην εν λόγω διαδήλωση.

Η αστυνομία χρησιμοποίησε κατά τη διάρκεια της μάχης συνολικά 4.000 δακρυγόνα και χειροβομβίδες κρότου-λάμψης, προκαλώντας σοβαρούς τραυματισμούς. Συνολικά τραυματίστηκαν 200 άτομα σύμφωνα με τους τραυματιοφορείς των διαδηλωτών. Ένας από αυτούς, ο S., εξακολουθεί να βρίσκεται σε κώμα την ώρα που γράφεται το παρόν κείμενο. Στη συγκεκριμένη περίπτωση

αποδείχθηκε εκ των υστέρων ότι οι αρχές εμπόδισαν και καθυστέρησαν ακόμη και την πρόσβαση των ιατρών έκτακτης ανάγκης. Από το δελτίο τύπου των συντρόφων του S.: «Το Σάββατο 26 Μαρτίου στο Sainte-Soline, ο σύντροφός μας S. χτυπήθηκε στο κεφάλι από χειροβομβίδα κρότου-λάμψης κατά τη διάρκεια της διαδήλωσης ενάντια στις λεκάνες. Παρά την εξαιρετικά κρίσιμη κατάσταση στην οποία βρισκόταν, η νομαρχία εμπόδισε συνειδητά τις υπηρεσίες έκτακτης ανάγκης να επέμβουν καταρχήν και να τον μεταφέρουν σε κατάλληλη μονάδα περίθαλψης στη συνέχεια. Αυτή τη στιγμή νοσηλεύεται στη νευροχειρουργική μονάδα εντατικής θεραπείας. Η ζωή του εξακολουθεί να βρίσκεται σε κίνδυν».

Οι διαδηλωτές διέκοψαν τις επιθέσεις στο εργοτάξιο αφού οι νοσηλευτές και τραυματιοφορείς ανακοίνωσαν ότι τελείωσαν όλα τα ιατρικά εφόδια που είχαν μαζί τους. Ο κόσμος αποτραβήχτηκε πίσω στο κάμπινγκ και ύστερα στο αυτο-οργανωμένο φεστιβάλ στην μικρή πόλη του Melle όπου η τοπική αυτοδιοίκηση είναι φιλικά προσκείμενη προς τις διαδηλώσεις.

Γιατί ενάντια στις μέγα-λεκάνες;

Στην περιοχή Sainte-Soline, κοντά στο Poitiers, κατασκευάζεται η δεύτερη από τις 16 σχεδιαζόμενες δεξαμενές νερού. Ο ανοιχτός κρατήρας, μεγέθους όσο δέκα γήπεδα ποδοσφαίρου, ο οποίος πρόκειται να επενδυθεί με πλαστικό, θα μπορεί να αποθηκεύσει έως και 650.000 κυβικά μέτρα νερού -περίπου 260 ολυμπιακές πισίνες- που αντλούνται από το υπέδαφος το χειμώνα για την άρδευση των χωραφιών καλαμποκιού το καλοκαίρι. Σύμφωνα με όσους αντιδρούν, το νερό είναι ήδη λιγοστό στην περιοχή αυτή ακόμη και το χειμώνα. Οι δεξαμενές γεμίζουν από τον υδροφόρο ορίζοντα κατά τη διάρκεια του χειμώνα για να χρησιμοποιηθούν από τους αγρότες κατά τη διάρκεια της θερινής καλλιεργητικής περιόδου.

Οι μεγα-λεκάνες, αντίθετα με ό,τι θέλουν να πιστέψει το κοινό οι υποστηρικτές τους, δεν τροφοδοτούνται απλώς από το νερό της βροχής. Το νερό προβλέπεται να αντλείται από υπόγεια ύδατα ή ποτάμια. Ακόμη και αν η άντληση γίνεται το χειμώνα, αυξάνει την πίεση στους υδάτινους πόρους. Αποθηκεύοντας νερό που διαφορετικά θα διέρρεε ελεύθερα στο έδαφος ή θα κατέληγε στα ποτάμια, στερούν από τα γύρω οικοσυστήματα έναν ζωτικό πόρο που αναγεννάται κατά τους χειμερινούς μήνες. Οι επικριτές του έργου υποστηρίζουν ότι το νερό είναι διαθέσιμο μόνο στους συμμετέχοντες αγρότες που αποτελούν μέρος αυτής της καπιταλιστικής αγροβιομηχανικής επιχείρησης. Πλούσιοι γαιοκτήμονες και επιχειρηματίες ιδιωτικοποιούν το νερό για την εντατική άρδευση των καλλιεργειών τους. Επιπλέον, το νερό που εκτρέπεται για ιδιωτικά συμφέροντα θα μπορούσε να λείψει από ένα γειτονικό φυσικό πάρκο και να θέσει σε κίνδυνο αυτόν τον υγρότοπο. Το κόστος του έργου, που εκτιμάται σε περίπου 60 εκατομμύρια ευρώ, χρηματοδοτείται κατά 70% με δημόσιο χρήμα.

Το περασμένο καλοκαίρι σημειώθηκε η χειρότερη ξηρασία στην ιστορία της Γαλλίας, γεγονός που επιδείνωσε τη συζήτηση για τους υδάτινους πόρους. Περίπου 2.000 δήμοι στη Γαλλία υπέφεραν από έλλειψη νερού. Περίπου οι μισοί από αυτούς αναγκάστηκαν να έχουν εμφιαλωμένο νερό ή να παραδίδουν νερό με βυτιοφόρα οχήματα για κάποιο χρονικό διάστημα. Επί του παρόντος, η κατανάλωση νερού έχει ήδη περιοριστεί σε 15 από τα 101 διαμερίσματα. Για παράδειγμα, δεν επιτρέπεται να πλένονται αυτοκίνητα ή να ποτίζονται γκαζόν. Στα νότια της χώρας, οι πρώτοι δήμαρχοι αρνούνται ήδη οικοδομικές άδειες για ιδιωτικές πισίνες.

Ξεσηκωμός της Γης

Η διαδήλωση οργανώθηκε κυρίως από την πλατφόρμα Soulèvements de la Terre (SLT- Ξεσηκωμός της Γης), ένα δίκτυο από

συλλογικότητες και κατοίκους που σχηματίστηκε τα τελευταία δυο χρόνια σε όλη τη Γαλλία. Οι *SLT* είναι μια «ομοσπονδία αγωνιζόμενων ανθρώπων, περιβαλλοντικών ενώσεων, αγροκτημάτων, φυσιολατρικών ομάδων, λαϊκών κουζινών, συνδικαλιστών αγροτών, επαναστατημένων επιστημόνων, συνδικάτων, αυτόνομων ομάδων, κινημάτων λαϊκής εκπαίδευσης, εκλεγμένων αντιπροσώπων και ανθρώπων κάθε ηλικίας και προέλευσης». Αυτή η συμμαχία ξεκίνησε γύρω από ένα κάλεσμα που γράφτηκε στην Notre-Dame-des-Landes (NDL) το 2021. Η *ZAD* (Αυτόνομη Ζώνη προς Υπεράσπιση) στο *NDL*, κοντά στη Nantes, αποτελούσε για χρόνια σημαντικό σύμβολο αντίστασης για το οικολογικό κίνημα στη Γαλλία λόγω του αγώνα ενάντια στην κατασκευή ενός αεροδρομίου. Η άνοδος της *SLT* προέκυψε χάρη στην ανταλλαγή εμπειριών και τη συσσωρευμένη τεχνογνωσία, προωθώντας την αυτο-οργάνωση και την αποδοχή επιθετικών πρακτικών ενάντια στον οικοκτόνο καπιταλισμό.

Την Τρίτη, 28 Μαρτίου, ο υπουργός Εσωτερικών, Gérald Darmanin, ανακοίνωσε ότι θα κινήσει διαδικασίες διάλυσης κατά της SLT, η οποία θεωρείται ο ακρογωνιαίος λίθος της αντίστασης στο Sainte-Soline και ενάντια σε άλλα μεγαλομανιακά και καταστροφικά εγχειρήματα. Η κυβέρνηση θέλει να δυσφημίσει τους αντιπάλους του έργου ύδρευσης ως «οικοτρομοκράτες και υπεραριστερούς». Σύμφωνα με τον υπουργό, η διάλυση της *SLT* θα δικαιολογηθεί από τα «απερίγραπτα γεγονότα» που συνέβησαν στο Sainte-Soline και «την ακραία βία μικρών ομάδων που βρίσκονται στο αρχείο των μυστικών υπηρεσιών, μερικές φορές για πάρα πολλά χρόνια».

Σε δήλωση αλληλεγγύης προς την *SLT* που υπογράφουν περισσότεροι από 75.000 άνθρωποι, μεταξύ των οποίων η βραβευμένη με βραβείο Νόμπελ λογοτέχνης Annie Ernaux ή η γνωστή δημοσιογράφος και συγγραφέας Naomi Klein η οποία αναφέρει: «Η κυβέρνηση προσπαθεί να ακολουθήσει μια διπλή στρατηγική. Από τη μία

πλευρά, στιγματίζει την οικολογική τρομοκρατία, το back-bloc και τους ριζοσπάστες περιβαλλοντικούς ακτιβιστές που κατηγορούνται ότι παρασιτούν στα “νόμιμα κινήματα για τη διατήρηση του πλανήτη”. Από την άλλη πλευρά, κλείνει κρυφά τη στρόφιγγα του χρήματος σε όλες τις περιβαλλοντικές οργανώσεις που εργάζονται με νύχια και με δόντια για να επιβραδύνουν την οικολογική καταστροφή».

Ωστόσο, η *SLT* έχει ακόμη πολλά σχέδια: Η δράση στο Sainte-Soline ήταν μέρος του καλέσματος για τη λεγόμενη «Season 5», η οποία θα διαρκέσει μέχρι τον Σεπτέμβριο. Στα τέλη Απριλίου θα πραγματοποιηθούν οι επόμενες δράσεις ενάντια στην κατασκευή του αυτοκινητόδρομου A69 στην περιοχή της Τουλούζης. Το έργο θα καταδικάσει 400 εκτάρια γεωργικών εκτάσεων, υδροβιότοπων, δασών και άλλων μορφών ζωής: «Μια περιβαλλοντική καταστροφή για ένα γελοίο κέρδος χρόνου». Στις αρχές Μαΐου, η εκστρατεία θα αντιταχθεί στην καταστροφή μιας δασικής έκτασης στη Ρουέν. Τον Ιούνιο, πηγαίνει νότια του ποταμού Λίγηρα, όπου οι λόφοι του Saint-Colomban είναι εκτεθειμένοι σε μια διπλή απειλή: την εξόρυξη προς όφελος των αστικών πόλεων και την αρπαγή γης από τη βιομηχανία λαχανικών, χωρίς να υπολογίζει τους κατοίκους και τους αγρότες που κρατούν ζωντανή αυτή την περιοχή.

Λίγο αργότερα, στη Maurienne, πραγματοποιείται διαμαρτυρία κατά της σήραγγας που θα συνδέει τη Λυών με το Τορίνο, με μεγάλη διεθνή συμμετοχή κυρίως από την Ιταλία. Η κοινοπραξία *TELT* (Euralpin Tunnel Lyon Turin) σχεδιάζει να ολοκληρώσει ένα τιτάνιο σιδηροδρομικό έργο με σήραγγες μέσα από τις οροσειρές των Άλπεων. Αν και οι εμπορευματικές μεταφορές έχουν μείνει στάσιμες από τη δεκαετία του ’90 και η υπάρχουσα γραμμή χρησιμοποιείται μόνο στο 20% της εμπορευματικής της χωρητικότητας, η *TELT* σχεδιάζει να σκάψει 11 σήραγγες, συμπεριλαμβανομένης της μεγαλύτερης στην Ευρώπη, της «Σήραγγας Βάσης» μήκους 57 χιλιομέτρων.

Και όλα αυτά για να γλιτώσουν οι ταξιδιώτες και τα εμπορεύματα μόλις 1 ώρα και 25 λεπτά μεταξύ Παρισιού και Μιλάνου. Ένας απλός τρόπος για να εξασφαλιστούν δεκαετίες ζουμερών εργοταξίων, που θα προωθηθούν με περισσότερα από 30 δισεκατομμύρια δημόσιου χρήματος.

Οι οργανώσεις στη Γαλλία κινητοποιούνται ήδη εδώ και δέκα χρόνια ενάντια στο έργο. Στην Ιταλία, το ιστορικό κίνημα NO TAV αγωνίζεται εδώ και 30 χρόνια για να διατηρήσει την κοιλάδα, τα βουνά και τη ζωή που αφθονεί εκεί, παρά τη συνεχή βίαιη καταστολή.

Το συμβάν Saint-Soline δεν μπορεί να το κατανοήσει κανείς χωρίς να έχει στο νου του την ευρύτερη κοινωνική αναταραχή που επικρατεί σε όλη την Γαλλία. Από τους χιλιάδες διαδηλωτές που συγκρούστηκαν με την αστυνομία πάρα πολλοί ήταν αυτοί που παλεύουν στις πόλεις από τις οποίες ήρθαν σε κάθε γενική απεργία που έλαβε χώρα τους τελευταίους μήνες ενάντια στην μεταρρύθμιση των συντάξεων. Στις διαδηλώσεις αυτές συμμετείχαν δίπλα στους αγρότες και τους ακτιβιστές από όλη τη Γαλλία και στα συνδικάτα όπως η *CGT* και η *Sud Solidaires*. Σε άλλες χώρες της Ευρώπης το οικολογικό κίνημα συχνά δεν έχει καλή σχέση με τα κοινωνικά και εργατικά κινήματα και αντίστροφα. Στην Γαλλία κυριαρχεί το σύνθημα «Συντάξεις – Κλιματική αλλαγή – Ο ίδιος αγώνας». Ο μισητός πρόεδρος της Γαλλίας, Εμμανουέλ Μακρόν, δεν είναι μόνο γνωστός για τα αντικοινωνικά μέτρα, αλλά και ως πρωτοστάτης του κεφαλαίου που υποστηρίζει μανιακά μεγάλες κατασκευές και οικονομικές επιχειρήσεις που επιβαρύνουν τον οικολογικό και κοινωνικό ιστό. Οι αγωνιζόμενοι στην Γαλλία έχουν καταλάβει ότι η ελευθερία θα κερδηθεί μόνο με αυτόν το διπλό αγώνα.

Φωτογραφίες και Βίντεο

BLACK BLOC

BLACK BLOCK
ECOLOS
BLACK LINES

1. 343186356_6222237011190164_4929881017656395706_n
2. 343138918_6122388741210539_9108390368986313 67_n
3. 343184865_6496838700366955_4331322690901529451_n
4. 343177582_5477820428986555_1787534551447323027_n

Νεοναζί, πίσω στις ψηφιακές σας τρύπες!

Την Τετάρτη στις 19/4, στις 9 μ.μ, η κατάληψη του Ε.Κ.Χ. «Βοτανικός Κήπος Πετρούπολης» δέχθηκε οργανωμένη επίθεση από 10 νεοναζί νεαρής ηλικίας. Το περιστατικό αυτό έρχεται δύο μήνες μετά την επίθεση με μαχαίρι που δέχτηκε αντιφασίστας ύστερα από την αποβίβασή του από το μετρό της Βικτώριας μετά το πέρας διαδήλωσης στην Καλλιθέα από παρόμοιου προφίλ άτομα.
Οι νεοναζί, αφού πέρασαν κάποια ώρα στα σκοτάδια, στο χώρο πέριξ της κατάληψης ζωγραφίζοντας σβάστιγκες, έφτασαν ως την είσοδο του κτηρίου, βρίζοντας και χαιρετώντας ναζιστικά προς τα μέλη των ομάδων χορού και θεάτρου που βρίσκονταν εκείνη τη

στιγμή στο χώρο. Τα άτομα κράτησαν την ψυχραιμία τους μέχρι να τους δουν να το βάζουν στα πόδια 39 δευτερόλεπτα αργότερα, όσα και το βίντεο που ανάρτησαν στα ΜΚΔ για να καυχηθούν, πετώντας πίσω τους ένα δυναμιτάκι. Κατόπιν επικοινωνίας, εντός ολίγων λεπτών μετά το συμβάν, μεγάλος αριθμός αλληλέγγυου κόσμου κινητοποιήθηκε στην περιοχή, πραγματοποιώντας μηχανοκίνητες και πεζές περιπολίες προκειμένου να εντοπίσουν τα φασιστοειδή τα οποία είχαν τραπεί σε φυγή.
Οι επιθέσεις σε Ελεύθερους Κοινωνικούς Χώρους δεν αποτελούν έκπληξη για εμάς. Στο πρόσφατο παρελθόν, με διάφορους συντρόφους και ανθρώπους που συμμετέχουμε σε κοινές δράσεις και πρωτοβουλίες, κληθήκαμε να αντιμετωπίσουμε παρόμοιες καταστάσεις στον Ε.Κ.Χ. «Συνεργείο» στην Ηλιούπολη και στον Ε.Κ.Χ. «Φαβέλα» στον Πειραιά. Κοινός παρονομαστής και των τριών επιθέσεων ήταν η ουσία των χώρων αυτών, η λειτουργεία τους ως δημόσιοι χώροι, μιας και οι τρεις προσπάθειες τρομοκράτησης έλαβαν χώρα την ώρα που διενεργούνταν ελεύθερα μαθήματα και κύκλοι αυτομόρφωσης. Επιλέγοντας μια τέτοια στρατηγική, γνωρίζουν πως θα είναι γι’ αυτούς πιο εύκολο να επιχειρήσουν και να φύγουν αναίμακτα από το σημείο. Παρόλα αυτά, στην περίπτωση της «Φαβέλας» κάτι τέτοιο δε συνέβη, αλλά αυτό είναι μια άλλη ιστορία. Κάτι που αμελούν να συνυπολογίσουν, είναι το τι δυνάμεις κινητοποιεί και απελευθερώνει μια τέτοια πρόκληση. Τέτοιες παρενέργειες τις έχουν νιώσει στο πετσί τους οι παλαιότεροι εξ’ αυτών.
Επίθεση σε κινηματικό χώρο σημαίνει συσπείρωση των αντιφασιστικών αντανακλαστικών, σημαίνει επαγρύπνηση, σημαίνει περιπολίες, διαδηλώσεις, σημαίνει ότι θα νιώσουν πάλι την ανάσα μας στο σβέρκο τους. Δεν είμαστε χτεσινοί, κουβαλάμε την εμπειρία και τα πολύμορφα εργαλεία αγώνα τα οποία μας κληροδότησε η προηγούμενη δεκαετία όπου το αντιφασιστικό κίνημα τσάκισε το φασισμό στο δρόμο από την Κομοτηνή ως την Κρήτη.
Επίθεση σε ελεύθερα μαθήματα, σε ένα χώρο δημιουργίας και συλλογικής αυτο-εκπαίδευσης σημαίνει κοινωνική απομόνωση και κατακραυγή για τους δράστες. Η ενέργεια στόχευσε την ίδια την κοινωνία της Πετρούπολης, ένα από τα πιο ζωντανά κύτταρά της. Πρόκειται για ένα κέντρο με ανθρώπους όλων των ηλικιών που συνευρίσκονται για να δημιουργήσουν. Άλλοι παράγουν πολιτική, άλλοι πολιτισμό, άλλοι λαχανικά και ζαρζαβατικά και άλλοι κοινωνικές σχέσεις, μιας και πρόκειται για ένα μέρος έκφρασης

και κοινωνικοποίησης σε πείσμα της αποξένωσης και του αποκλεισμού που επιβάλει ο σύγχρονος καπιταλισμός.
Ο ρατσισμός, η ξενοφοβία και η μισαλλοδοξία δεν έχουν χώρο στην κοινωνία και θα είναι για πάντα συνδεδεμένα με το θρίαμβο του θανάτου και της δυστυχίας. Εμείς, κάνοντας την αρχή από τον ανθισμένο βοτανικό κήπο της Πετρούπολης, θα συνεχίσουμε να μπολιάζουμε τον κόσμο με αλληλεγγύη για να νικήσει η ζωή, η ζωή όπως τη θέλουμε εμείς, η ζωή χωρίς αποκλεισμούς, η ζωή όπως θα είναι όταν θα την έχουμε πάρει στα χέρια μας.
Ο Βοτανικός εδώ και 13 χρόνια στέκεται όρθιος και το ίδιο σκοπεύει να κάνει και απέναντι σε στοχοποιήσεις δημοτικών αρχόντων και νεοναζί. Δεν θα είναι μόνος του, αλλά θα έχει στο πλευρό του ένα μαχητικό αντιφασιστικό κίνημα που τον έχει ήδη αγκαλιάσει όπως όλες τις καταλήψεις, όλο το δημόσιο χώρο. Ο Βοτανικός από τον οποίο έχουν περάσει και συμμετάσχει εκατοντάδες κάτοικοι, θα παραμείνει ανοιχτός από και για το λαό της Πετρούπολης, χωρίς να φοβάται το παραμικρό.
-Όλες/οι στην αντιφασιστική διαδήλωση στη Στρογγυλή Πλατεία της Πετρούπολης, το Σάββατο 22/4, στις 12.00.
-Ούτε σπιθαμή δημοσίου χώρου στους νεοναζί
Αντιεξουσιαστική Κίνηση Αθήνας

Αντιφασιστική Πορεία (Ε.Κ.Χ Βοτανικός Κήπος Πετρούπολης)

Παρά τη φιλολογία του κομματικού και κρατικού «αντιφασισμού» περί νομιμότητας ή μη των φασιστικών ναζιστικών μορφωμάτων, οι ελεύθεροι κοινωνικοί χώροι και οι καταλήψεις είναι αυτοί που στοχοποιούνται από τις φασιστικές ομάδες, όπως αυτό συνέβαινε ανέκαθεν.
Στις 19/4 ώρα περίπου 21.00 ο ΕΚΧ Βοτανικός κήπος Πετρούπολης δέχθηκε οργανωμένη επίθεση 10 θρασύδειλων χρυσαυγιτών, οι οποίοι εισέβαλαν με καλυμμένα πρόσωπα, μέχρι το προθάλαμο του χώρου, βρίζοντας χυδαία τις 2 κοπέλες που βρέθηκαν μπροστά τους, χαιρέτησαν ναζιστικά, ζωγράφισαν βιαστικά σβάστικες στην είσοδο, πέταξαν ένα δυναμιτάκι – γουρούνα και τράπηκαν σε

φυγή. Στο χώρο της κατάληψης βρίσκονταν οι ομάδες του χορού και του θεάτρου, οι οποίες αντέδρασαν άμεσα, ειδοποιώντας συντρόφους του χώρου και αντιφασίστες. Εντός ολίγων λεπτών, μεγάλος αριθμός αλληλέγγυου κόσμου δραστηριοποιήθηκε πραγματοποιώντας περιπολίες στην ευρύτερη περιοχή.
Ενέργεια σαν κι αυτή, είναι απόρροια ενός συστήματος που παράγει και αναπαράγει αξίες κι έννοιες που υποθάλπουν την ξενοφοβία, τον ρατσισμό και τον ναζισμό. Η ιδιώτευση, ο ατομικισμός και η παραίτηση από το συλλογικό βίωμα που προωθεί ο καπιταλισμός, η βία και η μισαλλοδοξία που υποδαυλίζουν οι κρατικοί φορείς και τα ΜΜΕ είναι απαραίτητα συστατικά για να ανθίσει ο φασισμός.
Την επόμενη μέρα, Πέμπτη 20/4, πραγματοποιήθηκε συνέλευση στο Βοτανικό Κήπο παρουσία μελών του Βοτανικού και δεκάδων αλληλέγγυων αντιφασιστών, οι οποίοι διεξήγαγαν αντιφασιστική μοτοπορεία-περιπολία στα δυτικά προάστια (Ίλιον, Πετρούπολη, Περιστέρι, κ.κλπ.). Στην συνέλευση αυτή αποφασίστηκε ΠΟΡΕΙΑ το Σάββατο 22/4, ώρα 12.00 και η εντατικοποίηση άλλων αντιφασιστικών δράσεων.
Ο φασισμός αποτελεί την ανώτερη μορφή του κρατισμού και της εξουσίας, τσακίζεται στους δρόμους και τους δημόσιους χώρους.
ΚΑΛΟΥΜΕ σε αντιφασιστική πορεία στη στρογγυλή πλατεία της Πετρούπολης, το Σάββατο 22/4, ώρα 12.00.
Ούτε στην Πετρούπολη, ούτε πουθενά τσακίζουμε τους φασίστες σε κάθε γειτονιά.
Ε.Κ.Χ. Βοτανικός Κήπος Πετρούπολης

Παρά τη φιλολογία του κομματικού και κρατικού «αντιφασισμού» περί νομιμότητας ή μη των φασιστικών ναζιστικών μορφωμάτων, οι ελεύθεροι κοινωνικοί χώροι και οι καταλήψεις είναι αυτοί που στοχοποιούνται από τις φασιστικές ομάδες, όπως αυτό συνέβαινε ανέκαθεν.
Στις 19/4 ώρα περίπου 21.00 ο ΕΚΧ Βοτανικός κήπος Πετρούπολης δέχθηκε οργανωμένη επίθεση 10 θρασύδειλων χρυσαυγιτών, οι οποίοι εισέβαλαν με καλυμμένα πρόσωπα, μέχρι το προθάλαμο του χώρου, βρίζοντας χυδαία τις 2 κοπέλες που βρέθηκαν μπροστά τους, χαιρέτησαν ναζιστικά, ζωγράφισαν βιαστικά σβάστικες στην είσοδο, πέταξαν ένα δυναμιτάκι – γουρούνα και τράπηκαν σε φυγή. Στο χώρο της κατάληψης βρίσκονταν οι ομάδες του χορού και του θεάτρου, οι οποίες αντέδρασαν άμεσα, ειδοποιώντας συντρόφους του χώρου και αντιφασίστες. Εντός ολίγων λεπτών, μεγάλος αριθμός αλληλέγγυου κόσμου δραστηριοποιήθηκε

πραγματοποιώντας περιπολίες στην ευρύτερη περιοχή.
Ενέργεια σαν κι αυτή, είναι απόρροια ενός συστήματος που παράγει και αναπαράγει αξίες κι έννοιες που υποθάλπουν την ξενοφοβία, τον ρατσισμό και τον ναζισμό. Η ιδιώτευση, ο ατομικισμός και η παραίτηση από το συλλογικό βίωμα που προωθεί ο καπιταλισμός, η βία και η μισαλλοδοξία που υποδαυλίζουν οι κρατικοί φορείς και τα ΜΜΕ είναι απαραίτητα συστατικά για να ανθίσει ο φασισμός.
Την επόμενη μέρα, Πέμπτη 20/4, πραγματοποιήθηκε συνέλευση στο Βοτανικό Κήπο παρουσία μελών του Βοτανικού και δεκάδων αλληλέγγυων αντιφασιστών, οι οποίοι διεξήγαγαν αντιφασιστική μοτοπορεία-περιπολία στα δυτικά προάστια (Ίλιον, Πετρούπολη, Περιστέρι, κ.κλπ.). Στην συνέλευση αυτή αποφασίστηκε ΠΟΡΕΙΑ το Σάββατο 22/4, ώρα 12.00 και η εντατικοποίηση άλλων αντιφασιστικών δράσεων.
Ο φασισμός αποτελεί την ανώτερη μορφή του κρατισμού και της εξουσίας, τσακίζεται στους δρόμους και τους δημόσιους χώρους.

- **ΚΑΛΟΥΜΕ σε αντιφασιστική πορεία στη στρογγυλή πλατεία της Πετρούπολης, το Σάββατο 22/4, ώρα 12.00.**
- **Ούτε στην Πετρούπολη, ούτε πουθενά τσακίζουμε τους φασίστες σε κάθε γειτονιά.**

Ε.Κ.Χ. Βοτανικός Κήπος Πετρούπολης
Φωτογραφίες από την Ανηφασιστική Πορεία

ΑΣΤΕ Η ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΕ
Ε ΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΣΗ
χ. Βοτανικός Κήπος

ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΙΣ ΚΡΑΤΙΚΕΣ
ΠΑΡΑΚΡΑΤΙΚΕΣ ΕΠΙΘΕΣΕΙΣ

Θάνατος στα Τέμπη – Βία – Φτωχοποίηση – Πολιτισμός για ιδιώτες
ΟΙ ΖΩΕΣ ΜΑΣ ΜΕΤΡΑΝΕ
ΔΕ ΣΑΣ ΤΙΣ ΧΑΡΙΖΟΥΜΕ

ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΙΣ ΚΡΑΤΙΚΕΣ ΚΑΙ
ΠΑΡΑΚΡΑΤΙΚΕΣ ΕΠΙΘΕΣΕΙΣ
NO PASARAN!
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΝ Ε.Κ.Χ. ΒΟΤΑΝΙΚΟ ΚΗΠΟ
α/α 6ΤΕΚ
κατά λογή

ΟΥΤΕ ΣΠΙΘΑΜΗ ΔΗΜΟΣΙΟΥ
ΧΩΡΟΥ ΣΤΟΥΣ ΦΑΣΙΣΤΕΣ
ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ

ΕΙΜΑΣΤΕ Η ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΕ
ΚΑΘΕ ΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΣΗ
ε.κ.χ. Βοτανικός Κήπος

ΕΙΜΑΣΤΕ Η ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΕ
ΚΑΘΕ ΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΣΗ
ε.κ.χ. Βοτανικός Κήπος

Γαλλία – συνέντευξη με τη γ.γ. του συνδικάτου Unios Solidaries

Gessamí Forner 28 mar 2023

Η συνέντευξη δόθηκε στις 27 Μάρτη και δημοσιεύτηκε στις 28 Μάρτη, μέρα της 10ης απεργίας

Cybèle David*: Αν η κυβέρνηση δεν θέλει να κάνει πίσω, ούτε τα συνδικάτα κάνουμε πίσω.

*Γενική γραμματέας του συνδικάτου Union Syndicale Solidaires, ενός από τα οκτώ συνδικάτα που απαρτίζουν το δια-

συνδικαλιστικό συντονιστικό που καλεί και οργανώνει τις απεργίες στη Γαλλία

https://www.elsaltodiario.com/francia/cybele-david-gobierno-macron-no-quiere-ir-atras-sindicatos-tampoco

Η Cybèle David (Παρίσι, 1976) είναι η γενική γραμματέας του συνδικάτου **Union Syndicale Solidaires**, ενός από τα οκτώ συνδικάτα που απαρτίζουν το δια-συνδικαλιστικό συντονιστικό που καλεί και οργανώνει τις απεργίες κατά του συνταξιοδοτικού νόμου που, παρά την απόρριψη μεγάλου μέρους της κοινωνίας και του Κοινοβουλίου, ενέκρινε ο Γάλλος πρωθυπουργός Emmanuel Macron. Η Solidaries είναι μια αντικαπιταλιστική, φεμινιστική, περιβαλλοντική και αντιρατσιστική οργάνωση που επιδιώκει τον κοινωνικό μετασχηματισμό μέσω του συνδικαλιστικού αγώνα.

Σε μικρή απόσταση από το σπίτι της Cybèle, η αστυνομία χθες χτύπησε απεργούς εργάτες σκουπιδιών που μπλόκαραν τα απορριμματοφόρα. Στον έναν έσπασαν το πόδι του, σε άλλους δύο τούς έσπασαν τα χέρια. Την περασμένη Πέμπτη, οι χειροβομβίδες κρότου λάμψης, με τις οποίες τα αντίστοιχα ΜΑΤ στη Γαλλία προσπαθούν να διαλύσουν τις μαζικές διαδηλώσεις κατά της συνταξιοδοτικής μεταρρύθμισης του Μακρόν, έσκαγαν στα πόδια των επικεφαλής της διαδήλωσης, όπου βρισκόταν η Cybèle David. Όμως μια χειροβομβίδα πέρασε πάνω από τα κεφάλια τους και εξερράγη στο πρόσωπο ενός συντρόφου τους. Υποβλήθηκε σε επείγουσα χειρουργική επέμβαση και έχασε την όραση από το ένα μάτι.

Το δια-συνδικαλιστικό συντονιστικό έχει καλέσει για σήμερα τη δέκατη ημέρα εθνικής απεργίας, αυτό που στην Ισπανία θα ονομαζόταν γενική απεργία, σωστά;

Ακριβώς. Το κάλεσμα απευθύνεται σε όλο τον πληθυσμό και είναι ένα ενιαίο κάλεσμα από τα οκτώ εθνικά συνδικάτα που συνεχίζουμε ενωμένα -πράγμα εξαιρετικό για τη Γαλλία- σε αυτό το πλαίσιο.

Η ένατη απεργία ήταν την περασμένη Πέμπτη και, ενδιάμεσα, κατά τη διάρκεια του Σαββατοκύριακου, υπήρξαν επίσης σημαντικές κινητοποιήσεις σε όλη τη Γαλλία. Πώς τις αξιολογείς;

Υπήρξαν αποκλεισμοί σε χώρους εργασίας. Ιδιαίτερα στους τομείς των μεταφορών, του εμπορίου και της αποκομιδής απορριμμάτων. Οι διαδηλώσεις του Σαββάτου οργανώθηκαν σε 30 πόλεις γύρω από δύο άξονες: τη συνταξιοδότηση και το μεταναστευτικό, λόγω του νόμου που ετοιμάζει ο Μακρόν για το μεταναστευτικό. Ομοίως, στα δυτικά της χώρας, σε μια αγροτική ζώνη, υπήρξε μια πολύ σημαντική διαμαρτυρία ενάντια στην ιδιωτικοποίηση των υπόγειων υδάτων προς όφελος της εντατικοποιημένης γεωργίας, κάτι που θα δημιουργήσει περισσότερη ξηρασία και θα βλάψει τους αγρότες. Στη διαμαρτυρία, που έδειξε πώς διαρθρώνονται οι αγώνες κατά του νεοφιλελευθερισμού, συμμετείχαν πάνω από 30.000 άνθρωποι. Υπήρξε τρομερή καταστολή. Αυτή τη στιγμή ένας σύντροφος παλεύει μεταξύ ζωής και θανάτου.

Τι συνέβη;

Η διαμαρτυρία πραγματοποιήθηκε στο Sainte-Soline και η καταστολή ήταν τρομερά βίαιη. Τραυματίστηκαν περισσότερα από 200 άτομα. Η αστυνομία, με υποτιθέμενο στόχο να διαλύσει τους διαδηλωτές, πέταξε χειροβομβίδες κρότου-λάμψης. Μία από αυτές έπεσε στο κεφάλι του συντρόφου και τώρα βρίσκεται σε κώμα.

Ανατρέχοντας στα στοιχεία για τους θανάτους, τους τραυματισμούς και τις συλλήψεις το 2018 και το 20119 στις διαδηλώσεις των Κίτρινων Γιλέκων – 10 νεκροί, 24 άνθρωποι έχασαν ένα μάτι και πέντε ακρωτηριάστηκαν, έχασαν τα χέρια τους. Είναι τρομακτικό να βλέπει κανείς το επίπεδο καταστολής στο οποίο έφτασε ο Μακρόν εκείνη την εποχή. Και όλα δείχνουν ότι ακολουθεί τον ίδιο δρόμο.

Η κυβέρνηση έχει αποφασίσει να επιβάλει το νόμο της, χρησιμοποιώντας τόσο τη δύναμη του Συντάγματος όσο και την ένοπλη βία. Τις τελευταίες δέκα ημέρες είναι απολύτως σαφές

ότι έχει αυξήσει σημαντικά την αστυνομική βία σε όλη τη χώρα, καταστέλλοντας όλες τις επίσημες διαδηλώσεις, στις οποίες πολλοί άνθρωποι κατεβαίνουν για να διαδηλώσουν ειρηνικά. Η αστυνομία, πέρα από το γκλομπ, χρησιμοποιεί επανειλημμένα χειροβομβίδες κρότου, ακόμη και κανόνια νερού. Ένας σύντροφος από το συνδικάτο μας, από τον τομέα των σιδηροδρόμων, υποβλήθηκε σε επείγουσα χειρουργική επέμβαση την Παρασκευή μετά την ένατη απεργία της Πέμπτης. Δεν θα ξαναδεί από το ένα μάτι. Η αστυνομία επιτέθηκε στην κεφαλή της διαδήλωσης, όπου βρίσκονταν οι εκπρόσωποι όλων των εθνικών συνδικάτων, πετώντας μεγάλο αριθμό χειροβομβίδων. Και στη Ρουέν [πόλη στα βόρεια, στη Νορμανδία] ένας άλλος σύντροφος τραυματίστηκε σοβαρά στον αντίχειρα του ενός χεριού, επίσης από χειροβομβίδα.

Οι εικόνες της αστυνομικής βίας είναι σοκαριστικές.

Βλέπουμε πώς σε κάθε πόλη η αστυνομία βγάζει τα γκλομπ της για να χτυπήσει τον κόσμο. Χτυπούν τους νέους και τον κόσμο χωρίς λόγο. Και έχουν κυκλοφορήσει και ηχητικά ντοκουμέντα με αστυνομικούς να απειλούν και να εξευτελίζουν κρατούμενους. Υπάρχει πολύ έντονη κυβερνητική βία και εντολές για σκλήρυνση της καταστολής. Κοντά στο σπίτι μου, εδώ και δύο εβδομάδες υπάρχει ένα μπλόκο των φορτηγών αποκομιδής απορριμμάτων και σήμερα το πρωί [χθες] η αστυνομία επιτέθηκε για πρώτη φορά με γκλομπ, με αποτέλεσμα τρεις άνθρωποι να τραυματιστούν και να μεταφερθούν στο νοσοκομείο με σπασμένα πόδια και χέρια. Τους έσπασαν τα κόκκαλα μόνο και μόνο γιατί βρίσκονταν μπροστά από κάποια απορριμματοφόρα.

Σε ακούω και σοκάρομαι.

Η καταστολή δυναμώνει την αποφασιστικότητα του κινήματος. Ο κόσμος είναι πολύ θυμωμένος με την επιβολή του άρθρου 49.3 του Συντάγματος και την αστυνομική καταστολή. Ο λαός και τα συνδικάτα δεν θα υποχωρήσουμε.

Πρόκειται για κάτι περισσότερο από μια μεταρρύθμιση του συνταξιοδοτικού συστήματος;

Στη Γαλλία, όπως και σε πολλές χώρες της Ευρώπης, εδώ και αρκετούς μήνες αυξάνεται το κόστος της καθημερινής ζωής: αυξάνονται οι τιμές στην ενέργεια και τα τρόφιμα. Και οι μισθοί δεν έχουν μετακινηθεί καθόλου. Η κοινωνική κατάσταση είναι περίπλοκη και, αντίθετα με ό,τι λέει η κυβέρνηση, η ανεργία είναι πολύ υψηλή. Οι μεταρρυθμίσεις της έχουν βγάλει πολλούς ανθρώπους από τις στατιστικές της ανεργίας, υπάρχουν άνθρωποι που πια δεν παίρνουν ούτε καν κρατικά επιδόματα. Σε αυτό λοιπόν το πολύ σκληρό κοινωνικό πλαίσιο, η κυβέρνηση έρχεται με μια μεταρρύθμιση του συνταξιοδοτικού συστήματος που αφαιρεί κι άλλα από τα δικαιώματά μας. Η μεταρρύθμιση -που επιπλέον επιβάλλεται με διάταγμα- έχει συμπυκνώσει τη δυσαρέσκεια. Εν τω μεταξύ, η απόρριψη των πολιτικών της κυβέρνησης έχει αυξηθεί και με τον μεταναστευτικό νόμο που είναι επίσης πολύ κατασταλτικός, και με τον νόμο για την ανεργία και με το νόμο για τη στέγαση, έναν νόμο που ποινικοποιεί την αδυναμία να πληρώσεις το ενοίκιό σου, προβλέποντας τεράστια πρόστιμα, μετά την έξωσή τους, για όσους δεν μπορούν να πληρώσουν το ενοίκιο. Αυτή η οργή για τη συσσώρευση νόμων εναντίον ανθρώπων που δεν έχουν σχεδόν τίποτα αποκρυσταλλώνεται στο θάρρος και την αποφασιστικότητα του κόσμου: δεν θα αφήσουμε να μας αφαιρούν όλο και πιο πολλά δικαιώματα. Σε όλες τις προηγούμενες συνταξιοδοτικές μεταρρυθμίσεις υπήρξαν διαμαρτυρίες, δεν είναι η πρώτη φορά, αλλά σε αυτή δεν θα τα παρατήσουμε.

Είσαστε οκτώ συνδικάτα. Στην προηγούμενη συνταξιοδοτική μεταρρύθμιση, το συνδικάτο των Χριστιανοδημοκρατών εγκατέλειψε την ενότητα των συνδικάτων και κατέληξε σε συμφωνία με την κυβέρνηση.

Τώρα δεν υπάρχουν κινήσεις τέτοιου τύπου. Η κυβέρνηση μας ενώνει γιατί δεν προσπαθεί να διαπραγματευτεί. Το δια-συνδικαλιστικό συντονιστικό ζήτησε ακρόαση από τον Μακρόν για να συναντηθούμε και ο Μακρόν αρνήθηκε. Η κυβέρνηση δεν θέλει να διαπραγματευτεί, οπότε τα συνδικάτα είμαστε σταθερά. Αν η κυβέρνηση δεν θέλει να κάνει πίσω, ούτε τα συνδικάτα κάνουμε

πίσω.

Η ενότητα των συνδικάτων είναι το κλειδί για την επιτυχία κάθε διαμαρτυρίας;

Η ενότητα των συνδικάτων είναι το κλειδί αυτού του κινήματος, όλοι το λένε. Οι εργαζόμενοι και οι εργαζόμενες μας ζητούν να την κρατήσουμε. Μας επιτρέπει να καλούμε πανεθνικές απεργίες και να ενώνουμε τα τοπικά και κλαδικά συνδικάτα που σε άλλα ζητήματα είναι διχασμένα. Παρά τις διαφορές στις διεκδικήσεις κάθε συνδικάτου, έχουμε καταφέρει να διατηρήσουμε τη θέληση να βρούμε τρόπους να αγωνιστούμε μαζί, γι' αυτό και οι εθνικές απεργίες που προκηρύσσονται από το δια-συντονιστικό των συνδικάτων είναι το δυνατό σημείο σύνδεσης και, μετά από κάθε μέρα απεργίας, τη νύχτα, αξιολογούμε τι συμβαίνει στη χώρα. Δεν ξέρω τι θα αποφασιστεί αύριο το βράδυ [σήμερα], αλλά αν έχουμε άλλη μια ιστορική ημέρα, κάτι που πιστεύουμε, είναι πιθανό να ανακοινωθούν κι άλλες απεργίες.

Τι θα μπορούσε να σπάσει την ενότητα;

Η αλήθεια είναι ότι νομίζω ότι δεν υπάρχει τρόπος να σπάσει τώρα. Είναι σαφές ότι η αποφασιστικότητα είναι ισχυρή και η κυβέρνηση έχει αποφασίσει να αντιταχθεί στα συνδικάτα, μη θέλοντας να διαπραγματευτεί ή να συζητήσει οποιαδήποτε σημεία με κανέναν. Αυτό είναι εντυπωσιακό.

Η χαμηλή συμμετοχή στα συνδικάτα στη Γαλλία έρχεται σε αντίθεση με την υψηλή συμμετοχή στους δρόμους. Πώς θα εξηγούσατε αυτό το γαλλικό φαινόμενο;

Το γαλλικό συνδικαλιστικό μοντέλο δεν μοιάζει με το γερμανικό. Οι άνθρωποι εντάσσονται σε ένα συνδικάτο αν και όταν το θέλουν. Αυτό μπορεί κανείς να πει ότι συνδυάζεται με την απώλεια της εμπιστοσύνης των εργαζομένων προς τα συνδικάτα, αλλά, ταυτόχρονα, αυτό δεν σημαίνει ότι οι άνθρωποι δεν ακούνε τα συνδικάτα και δεν ενδιαφέρονται για αυτά που λέμε. Η χαμηλή εγγραφή μελών στα συνδικάτα δεν σημαίνει ότι δεν μας εμπιστεύονται. Κάτι που βλέπουμε τώρα: οι απεργίες που

προκήρυξε το δια-συνδικαλιστικό συντονιστικό έβγαλαν στο δρόμο πολλούς ανθρώπους, μη εγγεγραμμένους σε συνδικάτα. Οπότε θα έλεγα ότι η εμπιστοσύνη στα συνδικάτα επιστρέφει και τα μέλη αυξάνονται σε όλα τα συνδικάτα.

Τι σύγκριση θα έκανες ανάμεσα σε αυτές τις διαμαρτυρίες και εκείνες των Κίτρινων Γιλέκων, οι οποίες έλαβαν χώρα επίσης υπό την κυβέρνηση Μακρόν;

Έχουν κοινά σημεία στο ότι απευθύνονται στο τμήμα του πληθυσμού που δεν μπορεί να αντέξει οικονομικά για να ζήσει σωστά. Οι τιμές ξεπερνούν τους μισθούς. Η μεγάλη διαφορά είναι ότι τα Κίτρινα Γιλέκα προέκυψαν από μη συνδικαλισμένους και απομονωμένους ανθρώπους, οι οποίοι άρχισαν να συγκεντρώνονται αλλά χωρίς να οργανώνονται με συντονισμένο τρόπο σε όλη τη Γαλλία. Συντονίστηκαν περιφερειακά. Οι διαμαρτυρίες τώρα είναι πολύ πιο οργανωμένες, συντονισμένες, αρθρωμένες και επικοινωνημένες. Είναι διαφορετικές μορφές αγώνα, αλλά όχι από διαφορετικούς ανθρώπους. Υπήρχαν μέρη όπου ήταν πολύ νομιμοποιημένες. Αν και τα κίτρινα γιλέκα είναι ένα πολύ διαφορετικό κίνημα, στο οποίο συμμετείχαν και άνθρωποι που εμείς τους πετάξαμε από τις πορείες μας επειδή είναι της άκρας δεξιάς.

Σε αυτήν τη φάση υπάρχουν διαφορές μεταξύ των διαδηλώσεων σε αγροτικές περιοχές και εκείνων σε αστικές;

Δεν υπάρχουν διαφορές. Αυτό είναι επίσης ένα χαρακτηριστικό του σημερινού κινήματος: απλώνεται σε όλες τις περιοχές της Γαλλίας. Από τις μεγαλύτερες μέχρι τις μικρότερες. Υπάρχουν διαδηλώσεις σε 200 με 300 πόλεις. Σε ορισμένες από αυτές δεν έχουν γίνει διαδηλώσεις από τον Μάιο του 1968. Είναι πολύ ισχυρό. Και υπάρχουν δήμοι όπου ο αριθμός των διαδηλωτών υπερβαίνει τον αριθμό των κατοίκων, γιατί έρχονται άνθρωποι από τις γύρω αγροτικές περιοχές. Γι’ αυτό λέμε ότι ο αριθμός των ανθρώπων στους δρόμους έχει φτάσει τα 3,5 εκατομμύρια, γιατί όλη η χώρα κινητοποιείται.

Η εφαρμογή του άρθρου 49.3 του Συντάγματος για τη μονομερή έγκριση της συνταξιοδοτικής μεταρρύθμισης αποτέλεσε σημείο καθοριστικό, ένα πριν και ένα μετά;

Η κινητοποίηση ήταν ήδη πολύ ισχυρή πριν από το άρθρο 49.3, αν και είναι αλήθεια ότι η εφαρμογή του εξόργισε ακόμη περισσότερο τον πληθυσμό και αφύπνισε ένα μέρος του πληθυσμού που δεν ήταν ακόμη στους δρόμους και τώρα βγήκε. Ειδικότερα, η νεολαία. Οι φοιτητές στα πανεπιστήμια και τα λύκεια.

Το αίτημα για την απεργία του αύριο [σήμερα] θα συνεχίσει να είναι η απόρριψη της μεταρρύθμισης του Μακρόν;

Ναι: όχι στην περαιτέρω εργασία. Η απόσυρση της συνταξιοδοτικής μεταρρύθμισης παραμένει το αίτημα των συνδικάτων.

Και η αμφισβήτηση της κυβέρνησης;

Προς το παρόν, το μόνο συμφωνημένο αίτημα είναι η απόρριψη αυτού του νόμου. Δεν έχουμε προσπαθήσει να πάμε παραπέρα. Ξέρουμε ότι είναι πολύ περίπλοκο. Αλλά αν κερδίσουμε, μπορούμε να δούμε πού μπορούμε να φτάσουμε.

Αυτή είναι η μεγαλύτερη κινητοποίηση από…;

Από άποψη αριθμών, τουλάχιστον από το 1986. Αλλά κατά τη γνώμη μου έχει πιθανότατα παρόμοιο αντίκτυπο με τον Μάη του 1968. Αν και είναι δύσκολο να εκτιμήσουμε τον αντίκτυπο, επειδή είμαστε ακόμα μέσα σε αυτό.

Μετάφραση: Ε.Μ.